

[Helle Degn]

ikke bliver nødvendigt at gentage debatten, som fandt sted under andenbehandlingen. Jo, desværre tyder hele sagens forløb og den forkludrede behandling, regeringen har givet læreruddannelsen og seminarierne, på, at vi er nødt til endnu en gang at tage en grundig debat.

Hvorfor – spørger hr. Kirkegaard – vil Socialdemokratiet overhovedet ikke være med til at nedlægge uddannelsesinstitutioner? Vil Socialdemokratiet holde enhver uddannelsesinstitution ved lige uanset hvad? Hr. Kirkegaard ved udmærket godt, hvad der er Socialdemokratiets bud. Vi vil gerne være med til – men efter en forhandlet plan og efter planlægning – at modernisere og omlægge også seminariestrukturen, også seminarieuddannelsen; det ved hr. Kirkegaard, og det ved også befolkningen.

Så siger hr. Kirkegaard også, at det tyder på manglende evne til planlægning. Jeg tror, det er åbenlyst for den danske befolkning, hvem det er, der mangler evne til planlægning. Hvem er det lige præcis, der har valgt den ene hovsaløsning efter den anden og det ene krumspring efter det andet? Det er beklageligvis regeringen og dens forligspartier, som ikke har fået tænkt sig om.

Derudover vil jeg sige, at man jo kan takke Socialdemokratiet og SF for, at vi skaffede en udsættelse af denne sag, så også regeringen og forligspartierne fik lejlighed til at tænke sig om. Og jeg vil gerne bebude allerede nu, at Socialdemokratiet på baggrund af, at sagen stadig er så uafklaret, vil tage skridt til, at der bliver lavet en underskriftsindsamling, fordi vi fortsat mener, at forslaget indeholder ekspropriative elementer. Derfor vil vi påberåbe os den ret, som Folketinget har til at få stadfæstelsen udsat, idet vi stadig væk mener, at hverken undervisningsministeren, regeringspartierne eller forligspartierne har greb om denne sag og dens konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Hr. Kirkegaard påstår stadig væk at have været med i det, der kaldes »den nødvendige økonomiske prioritering«. Ja tak, det synes vi at vi i den sidste tid har set nogle ynkelige forsøg på.

Det er sølle, når seminarierne fremtid kun forsøges anskuet ud fra ændringer i børnetallet. Der er brug for nytænkning og udvikling, og

der er brug for voksenuddannelse, og derfor er det meget kortsigtet kun at se på store, velfungerende uddannelsesinstitutioner til enkle formål. Der kan integreres, der kan udvikles; der er mange muligheder.

Hr. Kirkegaard påstår også, at Socialdemokratiet har meldt sig ud af beslutningsprocesserne. Vi har flere gange forsøgt indmeldelse, men da vi endelig blev indmeldt, var tingene simpelt hen så forplumrede, at det nok var klogt at lade være med at være med til at forplumre dem endnu mere.

Vi ser i Socialdemokratiet seminariepolitikken og seminarieområdet som en helhed i hele uddannelsessystemet og mener, at området har krav på at indgå i en samlet planlægning med henblik på både udviklingen i folkeskolen og udviklingen inden for voksenuddannelser, hvor det store behov trænger sig på.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

For de medlemmer af det høje Ting, som har siddet her i 20 eller 30 år, må det være ualmindelig trælst at skulle lytte til almindelig, traditionel oppositionspolitik, hvor man gang på gang siger nej til det, der er ubehageligt, hvor man tilslutter sig de fire k'er i en sådan grad, at det giver os andre, der er parate til at tage medansvar, de værste kuldegysninger.

Og hvad står de fire k'er så for? De står for at klage, klynke, kritisere og kværule. Det er det, det handler om for den traditionelle opposition, og det vil sige S og SF i denne sag. Så snart der skal træffes en afgørelse, der kan gøre lidt ondt, og som kan være noget upopulær, skal jeg love for, at man vender ryggen til, og så har man kun de fine ord: Socialdemokratiet vil gerne være med til en samlet planlægning, og vi skal have lidt nytænkning her og dér, og den slags ting.

Jo, det lyder godt, men hvad møder man så op med? Man bruger sin ret til at foretage en underskriftsindsamling. Bevares, man har ret til at gøre det. Jeg har da respekt for, at man gør det, men så vidt jeg har forstået, behøver statsministeren ikke at rette sig efter en sådan underskriftsindsamling, og det vil sige, at statsministeren ikke behøver at bede om hjælp hos CD, såfremt sagen skulle videreudvikle sig.